

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 32 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 06.03.2012.

ຂໍ້ຕົກລົງ

ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາຍັດຕິກອງປະຊຸມ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້,
ການກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ການທຸລະກິດໄມ້ ຄັ້ງວັນທີ 25-26 ມັງກອນ 2012

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງ ຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານເປີດກວ້າງ ຄັ້ງວັນທີ 26-27 ທັນວາ 2011;
- ອີງຕາມເອກະສານລາຍງານ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 012/ກປ, ລົງວັນທີ 02 ກຸມພາ 2012.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາຍັດຕິກອງປະຊຸມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້, ການກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ການທຸລະກິດໄມ້ ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຄັ້ງວັນທີ 25-26 ມັງກອນ 2012, ເປັນຕົ້ນແມ່ນທິດທາງ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອປັບປຸງວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ທຸລະກິດໄມ້ໃຫ້ມີປະສິດຜົນ ແນໄສບັນລຸຄາດໝາຍຍຸດທະສາດການປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ ທີ່ໄດ້ວາງອອກ, ຊຶ່ງລະອຽດມີດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ທັດສະນະລວມ:

1.1 ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ມີບົດບາດສຳຄັນ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຕໍ່ໜ້າ; ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ່າໄມ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຍັງມີຄວາມສັບສົນ, ບໍ່ມີການປະສານກົມກຽວກັນດີ ລະຫວ່າງຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ລະຫວ່າງສູນກາງ ກັບທ້ອງຖິ່ນ; ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດສ່ວນຫຼວງຫຼາຍ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບົບຈັດສັນແບບຍືນຍົງ, ຍັງມີລັກສະນະຊະຊາຍ, ບໍ່ໄປຕາມຫຼັກການວິຊາການ, ບໍ່ຖືກຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ບໍ່

ໄປຕາມທິດທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານທີ່ໄດ້ວາງອອກໃນກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII; ຂາດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການປະຕິບັດບັນດານິຕິກຳທີ່ມີ ຈຶ່ງກາຍເປັນເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີ ການສວຍໂອກາດ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆນາໆ, ເຮັດໃຫ້ລັດ ກໍ່ຄືປະເທດຊາດ ເສຍຜົນປະ ໂຫຍດຢ່າງມະຫາສານ.

1.2 ການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້ ກໍ່ຄື ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕາມທິດຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ, ຕ້ອງ ປົກປັກຮັກສາບ່ອນທີ່ຍັງມີການປົກຫຸ້ມໃນປະຈຸບັນ ບໍ່ວ່າຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ນອກພື້ນທີ່ 3 ປະເພດປ່າໄມ້ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ຊຸດໂຊມລົງຕື່ມອີກ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນກໍຕ້ອງໄດ້ ພື້ນຟູເຂດທີ່ຊຸດໂຊມໃຫ້ຄືນເປັນປ່າ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຄາດໝາຍຍຸດທະສາດການປົກຫຸ້ມ ປ່າໄມ້ໃຫ້ໄດ້ 65% ໃນປີ 2015 ແລະ 70% ໃນປີ 2020.

2. ວຽກທີ່ພົວພັນເຖິງນະໂຍບາຍລວມ:

2.1 ກຳນົດເຂດນຳໃຊ້ທີ່ດິນລວມລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍໄວ ເພື່ອ ເປັນບ່ອນອີງ ໃນການປັບປຸງລະບຽບການ ໃນການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນໃຫ້ເປັນລະບົບ ລວມສູນ ແລະ ກຳນົດເຂດປະເພດທີ່ດິນຕ່າງໆໃຫ້ຈະແຈ້ງ ເພື່ອກຳນົດແນວທາງ ແລະ ແຜນການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ບໍ່ຂັດ ແຍ້ງກັນ.

2.2 ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ ໃນເຂດ 3 ປະເພດປ່າໄມ້ ແລະ ໃນບ່ອນທີ່ມີປ່າໄມ້ ຢູ່ນອກເຂດຂອງ 3 ປະເພດປ່າ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ.

2.3 ປັບປຸງລະບົບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຄືນໃໝ່ ໂດຍແບ່ງເຂດຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂອງເມືອງອອກ ເປັນເຂດຄຸ້ມຄອງຍ່ອຍ ຕາມກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີໜ່ວຍຄຸ້ມຄອງສະ ເພາະ ເພື່ອໃຫ້ມີຜູ້ຮັບຜິດຊອບຈະແຈ້ງ ແລະ ມີການຄຸ້ມຄອງເປັນລະບົບເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ສະດວກ.

2.4 ຢຸດຕິການຊຳລະໜີ້ສິນ ດ້ວຍການອະນຸຍາດໂກຕາໄມ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນໂດຍກົງ; ຕ້ອງຫັນ ໄປສູ່ການຊຳລະດ້ວຍງົບປະມານ, ເປັນລະບົບ, ໂປ່ງໃສ, ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ ການສວຍໂອກາດ ແລະ ການສູນເສຍຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດແບບບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນມີການເອົາໄມ້ເພື່ອຊຳລະໜີ້ສິນ, ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເພື່ອ ຄົ້ນຄວ້າວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເປັນລະບົບ, ມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ບໍ່ຄຸມ ເຄືອແກ່ຍາວ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດແກ່ປະເທດຊາດ; ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາໄມ້ ແລກປ່ຽນກັບໂຄງການໃນທຸກກໍລະນີ.

3. ວຽກຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ:
 - 3.1 ຕ້ອງຮີບຮ້ອນອອກນິຕິກຳສ້າງຕັ້ງປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຜັນຂະຫຍາຍອອກເປັນລະບຽບການສະເພາະ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນໃນຕໍ່ໜ້າ.
 - 3.2 ຕ້ອງຮີບຮ້ອນປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນໂດຍໄວ ແລະ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.
 - 3.3 ສຸມໃສ່ວຽກງານ ແລະ ໝາຍເຂດແດນປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ກຳນົດແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສໃນເຂດປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.
 - 3.4 ສ້າງກົນໄກສະໜັບສະໜູນ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເກີດມີການຈັດສັນປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ຕິດພັນກັບການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ການພັດທະນາດ້ານອື່ນໆ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນ ເຊັ່ນ: ກົນໄກການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້; ກົນໄກສິນເຊື່ອກາກບອນ; ກົນໄກການຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍການທຳລາຍຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ຫຼື ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້; ການເພີ່ມປະສິດທິພາບການນຳໃຊ້ໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ.
 - 3.5 ຢຸດຕິການຂຸດຄົ້ນ, ການຄ້າຂາຍ, ການອະນຸຍາດນຳຜ່ານ ພືດ ແລະ ສັດຊະນິດຫວງທຳມ, ຖືກຄຸກຄາມ, ຫາຍາກ ຫຼື ໃກ້ຈະສູນພັນ; ປະຕິບັດຢ່າງຕັ້ງໜ້າພັນທະ ແລະ ສົນທິສັນຍາທີ່ປະຕິບັດຮ່ວມກັບສາກົນ (CITES), ພາກພື້ນ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ; ຄຸ້ມຄອງບັນດາຊະນິດພັນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
4. ວຽກງານຈັດສັນເຂດປ່າຜະລິດ:
 - 4.1 ຮີບຮ້ອນ ສ້າງແຜນຈັດສັນເຂດຜະລິດປ່າໄມ້ ໃຫ້ສຳເລັດ ໃນປີ 2015 ເພື່ອນຳເອົາປ່າໄມ້ ເຂົ້າສູ່ລະບົບການຈັດສັນແບບຍືນຍົງ.
 - 4.2 ຂະຫຍາຍການຈັດສັນປ່າໄມ້ບ້ານ ຕິດພັນການຈັດສັນ 3 ປະເພດປ່າ; ສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ ປະສົມປະສານກັບພືດກະສິກຳ ຫຼື ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ເປັນເສດຖະກິດ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ/ຫຼື ຜະລິດສະບຽງ ແລ້ວແຕ່ເງື່ອນໄຂເໝາະສົມ.
 - 4.3 ເສີມຂະຫຍາຍການຍັງຍືນປ່າໄມ້, ການຍັງຍືນໄມ້ ແລະ ການຍັງຍືນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ (ລະບົບຄຸ້ມຄອງແບບຕ່ອງໂສ້), ລວມທັງການປັບປຸງການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການທຸລະກິດປ່າໄມ້.
5. ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການຂຸດຄົ້ນໄມ້:
 - 5.1 ລັດຖະບານອະນຸມັດແຜນຂຸດຄົ້ນໄມ້ປະຈຳສິກພີ ສະເພາະແຕ່ໃນເຂດປ່າຜະລິດທີ່ມີແຜນຈັດສັນ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຂຸດຄົ້ນໄມ້ອອກ, ເຊັ່ນ: ເຂດກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເຂດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ແລວສາຍໄຟ, ແລວທາງ, ເຂດບຸກເບີກເນື້ອທີ່ປູກໄມ້ ແລະ

ພຶດຊຸດສາທະກຳບ່ອນທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸມັດເທົ່ານັ້ນ; ອັນພິເສດແມ່ນຕ້ອງອະນຸມັດໃຫ້ປ່າໄມ້ຊາວບ້ານໃນເຂດໂຄງການນ້ຳເທີນ 2 ຊຸດຄົ້ນໄມ້ ແຕ່ລະປີ 6.000 ແມັດກ້ອນ ຢູ່ໃນເຂດປ່າໄມ້ຊຸມຊົນ ຕາມພັນທະທີ່ລັດຖະບານມີຕໍ່ສາກົນ ເພື່ອເອົາລາຍຮັບນີ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນເຂດທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍຈັດສັນ. ການອະນຸມັດແຜນສະເໜີຊຸດຄົ້ນປະຈຳປີ ຄວນໃຫ້ທັນໃນເດືອນກໍລະກົດຂອງແຕ່ລະປີ ແລະ ເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ມີການອອກອະນຸຍາດເພີ່ມ ຈາກແຜນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດປະຈຳປີແລ້ວ. ສຳລັບສົກປີ 2011-2012, ລັດຖະບານຄວນອະນຸມັດການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ສະເພາະແຕ່ໃນເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດບຸກເບີກເນື້ອທີ່ປູກໄມ້ ແລະ ພຶດຊຸດສາທະກຳທີ່ລັດໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວ ໂດຍມີການຄຸ້ມຄອງຄັກແນ່; ສ່ວນເຂດປ່າຜະລິດທີ່ຈັດໄດ້ສັນ ແລະ ສຳເລັດການສຳຫຼວດໝາຍຕົ້ນຕັດແລ້ວ ກໍ່ອະນຸມັດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສັງລວມນຳສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານຕົກລົງ.

- 5.2 ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດ, ໃຫ້ກອງຊຸດຄົ້ນໄມ້ ຫຼື ວິສາຫະກິດຊຸດຄົ້ນໄມ້ຂອງແຂວງ ເປັນຜູ້ດຳເນີນ ແລະ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າຮ່ວມໃນບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ. ສຳລັບການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ໃນເຂດບຸກເບີກກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ເຂດບຸກເບີກປູກໄມ້ ຫຼື ພຶດຊຸດສາທະກຳ ທີ່ລັດຖະບານອະນຸມັດ ແມ່ນໃຫ້ຈັດຕັ້ງການປະມູນການຊຸດຄົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ບໍລິສັດທີ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະສາມາດຕອບສະໜອງ ແລະ ຮັບປະກັນໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການດ້ານມາດຖານເຕັກນິກ ເຂົ້າໄປຊຸດຄົ້ນໄມ້.
- 5.3 ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ໃນເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການວ່າດ້ວຍການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ແລະ ອະນາໄມຫຼັງການຊຸດຄົ້ນ ໃນຂອບເຂດອ່າງເກັບນ້ຳເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ສະບັບເລກທີ 0112/ກປ, ລົງວັນທີ 25/11/2008 ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- 5.4 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດໂຄງການທີ່ພົວພັນເຖິງການນຳໃຊ້ ຫຼື ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການປະກອບຄຳເຫັນ ຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- 5.5 ການຊຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ພຶດເປັນຢາ ເພື່ອທຸລະກິດ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມແຜນຈັດສັນຢ່າງມີລະບົບ ແລະ ບົນພື້ນຖານຜົນການສຳຫຼວດຕົວຈິງ.
- 5.6 ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ຫວງຫ້າມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 101 ຂໍ້ທີ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.
- 5.7 ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ຕິດຕາມການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ທ່ອນ, ຕົ້ນໄມ້ທຳມະຊາດເພື່ອເປັນໄມ້ປະດັບ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ພຶດເປັນຢາ ລວມທັງ ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ເລື້ອຍຫລື ແປຮູບທຸກຊະນິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທຸກຊະນິດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້.

5.8 ເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຄຸ້ມຄອງແຮງງານຕ່າງດ້າວ, ພາຫານະ ແລະ ກິນຈັກ ຊຸດຄົ້ນ, ລາກແກ່, ຂົນສົ່ງໄມ້ (ລົດແຊແລວ) ຄື: ຕ້ອງໄດ້ມີລະບຽບ ແລະ ມາດຕະ ການ ທີ່ຮັດກຸມໃນການຄຸ້ມຄອງ.

6. ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດໄມ້:

6.1 ມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ຂາຍໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກທຸກໆ ແຫຼ່ງ ດ້ວຍຮູບການປະມູນເປີດກວ້າງ ຫຼື ທາບທາມລາຄາ ໃນລະດັບຊາດ ໂດຍເປີດ ກວ້າງໃຫ້ທຸກໆໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີສິດເຂົ້າຮ່ວມ.

6.2 ດັດສົມຈຳນວນໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ໃຫ້ສົມຄູ່ກັບຄວາມສາມາດສະໜອງໄມ້ຈາກປ່າ ຜະລິດ; ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ຕ້ອງປະຕິບັດໄດ້ມາດຖານ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບ ເລກທີ 0719/ອຄ, ຕ້ອງຫັນເຂົ້າສູ່ລະບົບການຜະລິດແບບອຸດສາຫະກຳ, ມີຄວາມທັນ ສະໄໝ ດ້ວຍການຍົກສູງຜະລິດຕະພາບ ແລະ ປັດໄຈການຜະລິດ; ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ຖືເອົາຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງຂອງປ່າ ເປັນພື້ນຖານໃນ ການອອກອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຂະຫຍາຍໂຮງງານ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວຂ້ອງ ອື່ນໆ.

6.3 ຢຸດຕິການອອກອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບຊີ້ໄມ້; ເຂັ້ມງວດຕໍ່ການເກັບຊີ້ແບບຊະຊາຍ ແລະ ບັງ ຄັບໃຫ້ການຊີ້ຂາຍໄມ້ ຕ້ອງປະຕິບັດການຊຳລະຜ່ານທະນາຄານ.

6.4 ໃຫ້ກວດຄືນການອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ການອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອປັບປຸງໃຫ້ມີລັກສະນະສະເພາະກິດຈະກຳປ່າໄມ້.

7. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍດ້ວຍໄມ້:

7.1 ໃຫ້ກຳນົດລະບົບໃຫ້ຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບການອະນຸມັດໄມ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ໄມ້ສົມທົບການ ພັດທະນາປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ອີງໃສ່ ມາດຕາ 40 ແລະ 41 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າ ດ້ວຍປ່າໄມ້. ສຳລັບໂຄງການຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ທີ່ເອົາໄມ້ສົມທົບ ການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 40 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ມີແບບ ແລະ ລາຍການວັດສະດຸ ຊຶ່ງສະຖາບັນອອກແບບກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຍັງຢືນຕິດຄັດກັບເອກະສານສະເໜີຂໍຕັດໄມ້ ເຖິງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

7.2 ຢຸດຕິການອະນຸມັດໄມ້ນະໂຍບາຍ ໃຫ້ຄອບຄົວຜູ້ມີຄຸນງາມຄວາມດີຕໍ່ປະເທດຊາດ, ພະ ນັກງານບຳນານ ແລະ ອື່ນໆ.

8. ວຽກງານກວດກາປ່າໄມ້:

8.1 ລົບລ້າງຄະນະສະເພາະກິດ ທີ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອກວດກາໄມ້ ໃຫ້ ໝົດ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງຕົນໄດ້ເຕັມສ່ວນ.

- 8.2 ໃນການປັບປຸງວຽກງານກວດກາປ່າໄມ້ ໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບ ຕາມຂະແໜງການສາຍຕັ້ງນັ້ນ, ໃນຂັ້ນຕົ້ນ ໃຫ້ຖອດຖອນ ບົດຮຽນນໍາຂະແໜງການພາສີສາກ່ອນ.
- 8.3 ປັບປຸງລະບົບການກວດກາປ່າໄມ້ ຢູ່ຕາມຈຸດຫຼໍ່ແຫຼມລຽບຕາມຊາຍແດນ ແລະ ຈຸດຕ່າງໆ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ. ໃນໄລຍະຍາວ, ຕ້ອງປັບປຸງວຽກງານກວດກາໃຫ້ກວມເອົາທຸກ ຂອດວຽກ ນັບແຕ່ການກວດກາການປະຕິບັດຂໍ້ບັງຄັບ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆໃນການຈັດ ສັນປ່າ, ການກວດກາການຊຸດຄົ້ນ, ການຄຸ້ມຄອງ-ຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍຜະລິດຕະຜົນ ປ່າໄມ້, ການກວດກາເພື່ອການຍັງຢືນປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ.
- 8.4 ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຕາມແລວຊາຍແດນ, ຄວນສືບຕໍ່ການເຈລະຈາໃນລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກ ຮັກສາຊາຍແດນ. ພ້ອມນີ້, ກໍຄວນນໍາເອົາການພັດທະນາທີ່ຈໍາເປັນເຂົ້າໄປ ເຊັ່ນ: ການ ສ້າງເສັ້ນທາງ.
9. ວຽກສົ່ງເສີມການປຸງແຕ່ງ, ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ ແລະ ການຄ້າ:
- 9.1 ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບໍ່ຄວນອອກລະບຽບການເກັບເງິນເພີ່ມຈາກການຂາຍໄມ້, ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ ແລະ ສົ່ງອອກໄມ້ ທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຄ່າທໍາ ນຽມຂອງລັດວາງອອກ;
- 9.2 ເພີ່ມທະວີການພັດທະນາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ ແລະ ການນໍາໃຊ້ໄມ້ເພື່ອ ພະລັງງານ ເຊັ່ນ: ໄມ້ຟິນ, ຖ່ານ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດ ກາຄັກແນ່; ໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ສົມທົບກັນເພື່ອກໍານົດລະບຽບການສະເພາະທີ່ຈໍາເປັນ.
10. ວຽກງານປັບປຸງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກໍາ:
- 10.1 ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມກວດເບິ່ງຄືນ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ແລະ ນິຕິ ກໍາອື່ນໆໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ, ບໍ່ມີຊ່ອງຫວ່າງ, ຮັບປະກັນຄວາມກົມກຽວຂອງວຽກງານ ໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ໂດຍຖືເອົາກົດໝາຍປ່າໄມ້ເປັນພື້ນຖານ; ໃນສະເພາະໜ້າ ໃຫ້ຄົ້ນ ຄວ້າປັບປຸງ ຄໍາສັ່ງເລກທີ 17/ນຍ (22/9/2008) ແລະ ລົບລ້າງຄໍາສັ່ງເພີ່ມເຕີມ ເລກທີ 09/ນຍ (2/5/2008) ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂບັນຫາໄມ້ຢືດ, ໄມ້ຮີບໂຮມ ແລະ ໄມ້ເນື້ອ ອ່ອນທີ່ຄ້າງຄາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງເລກທີ 23/ນຍ (24/2/2009).
- 10.2 ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການນໍາໃຊ້ນິຕິກໍາຕ່າງໆ ແລະ ຫັນໄປສູ່ ການຄຸ້ມຄອງດ້ວຍກົດໝາຍຢ່າງໜັກແໜ້ນ.
- 10.3 ຮີບຮ້ອນອອກນິຕິກໍາເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການຊຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ເຂດກໍ່ສ້າງ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ແລວທາງ, ແລວສາຍໄຟ, ເຂດບຸກເບີກເພື່ອປູກໄມ້, ພືດອຸດສາຫະ ກໍາ ແລະ ເຂດນອກປ່າຜະລິດ.

11. ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ:

11.1 ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງທຸກຂົງ
ເຂດວຽກງານທີ່ພົວພັນກັບເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ.

11.2 ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ທຸກຂົງເຂດວຽກງານທີ່ພົວພັນກັບ
ເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ນອກເຂດພື້ນທີ່ 3 ປະເພດປ່າ ແລະ ປ່າປູກ.
ນອກຈາກນີ້, ຍັງຮັບຜິດໂດຍກົງວຽກງານກວດກາປ່າໄມ້, ວຽກຍັງຢືນປ່າໄມ້.

11.3 ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ການກຳນົດລາຄາຂາຍ
ແລະ ການຊື້-ຂາຍຜະລິດຜົນປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 2: ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ
ລ້ອມ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະສານ
ສົມທົບກັນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍັດຕິກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 3: ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຸກເທົ່າກະຊວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ບັນດາແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ
ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ
ສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 4: ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທຳມະວິງ